

NAUZE

Tiráž

Číslo 63 | prosinec 2015 | občasník
Časopis Spolku českých
studentů farmacie

Vydává
Spolek českých studentů farmacie
Heyrovského 1203
500 05 Hradec Králové
IČO: 00578797
nauzea@email.cz

Šéfredaktor
prof. Horák

Dále přispěli
David Suchánek
Josef Kunrt
Lukáš Malý
Růžena Jirsová
Vladimír Prokop Chromý

Ilustrace
Danila Gorgol (obálka)
Anna Kulišová (str. 8)

Sazba
Barbora Kadlecová

Korektura
Eliška Röslerová
Josef Kunrt
Tereza Červinková
Vladimír Prokop Chromý

Obsah

Úvodník
šéfredaktora 3

Úvodník
Spolku českých
studentů farmacie 4

Rozhovor
s prof. PharmDr. Františkem
Štaudem, Ph.D. 6

Přednáška Doc. MUDr. Leoše
Hegera, CSc. 8

Až moc alternativní medicína:
Překyselení organismu 10

Nový studentský klub? 13

Ig Nobel Awards 14

SEP Nepál 16

Hlad je hlad aneb Jak jsem
vařila s Láďou Hruškou 19

Rozhovor
s Mgr. Tomášem Cikrtem ... 20

Můj velký problém 24

Co vás nezajímá 25

Kvíz 26

Úvodník šéfredaktora

Vážení čtenáři,

tuto Nauzeu, kterou právě držíte v rukou, vydáváme po více než roce od doby, kdy vyšla poslední. Abych byl zcela přesný, tak možná ani ta by se neměla počítat, protože ji napsal a vydal kolektiv bývalých šéfredaktorů, kterým přišlo líto, že tento studentský zvyk bere za své a na jejich místa nenastoupili mladší studenti.

Protože cítíme, že by bylo škoda ukončit něco, co má tradici více než 20 let (a za pozornost tedy stojí, že tato Nauzea má pořadové číslo 63) rozhodli jsme se zformovat novou redakci a v tradici pokračovat.

Není to jediná tradice, která v těchto dnech zažívá úpadek - Výstup na A1 se letos nekonal, ATP na kolejších pravidelně zeje prázdnotou, bar U Matyše na Palachově kolejších se bude zavírat a nikdo už nepozná ten pocit, když se klepete nervozitou u kádinky s roztokem na praktických z organické chemie, jestli vám z ní vypadnou krásné jehličky nebo amorfní bílá kaše, která rozhodne o 3 bodech a o neuznaném zápočtu z tohoto předmětu.

Je to možná chvíle pro sentiment a zamýšlení se nad tím, kam se poděla ta neuchopitelná studentskost, spontaneita a již zmíněné tradice, nemyslím však, že by to bylo na místě.

Tradice přichází a odchází s každým nově přijatým ročníkem a přihlédneme-li k faktu, že pro drtivou většinu z nás, tohle celé znamená 5 let a sbohem šáteček, asi není nad čím plakat. Odkazy po starších je však dobré držet, asi už jen z úcty k těm, kteří nám vyšlapali cesty a posháněli varianty.

Tuto Nauzeu jsme psali s tímto vědomím a snad bude mít alespoň takovou kvalitu, aby zaujala někoho dalšího, kdo v ní bude pokračovat

No a jestli se to skutečně povedlo, rozhodujete vy.

Příjemné čtení vám přeje
prof. Horák

Sledujte Nauzeu
i na Facebooku:

 /NauzeaCasopis

Rozhovor s prof. Františkem Štaudem o změnách ve studiu

K příležitosti vydání zářijové prvécky Nauzey jsme vyzpovídali proděkana pro studijní záležitosti pana profesora Františka Štauda ohledně změn, které proběhly ve studijním plánu v prvním a nyní i v druhém ročníku. Začaly se totiž šířit různé fámy mezi studenty ohledně toho, co změny sledují a kam se bude studium na naší fakultě vyvíjet.

Pro nás - již přijaté, to už nic nezmění, ale pro zajímavost zveřejňujeme aktualizovaný rozhovor znovu, abyste měli představu, co se na budoucí studenty chystá. Jak totiž vyplynulo, postupně se změny mají týkat celého studia a možná i státních závěrečných zkoušek.

Proč byla Organická chemie II přesunuta do prvního ročníku a zároveň byla snížena dotace praktických cvičení?

Do nižších úseků se přesouvají (nebo budou přesouvat) i další předměty, z důvodu potřeby uvolnit prostor pro odborné předměty ve vyšších úsecích studia. Podobně jsou dotace praktických cvičení snižovány i u dalších předmětů.

Pan děkan Šimůnek dříve v rozhovoru pro server Apatykář.cz mluvil o korekci počtu studentů fakulty, je celkovým záměrem vedení snížit počet studentů nebo jen „odfiltrovat“ horší studenty dříve? Také hovořil o celkové změně studijního plánu.

Určitě nechceme uměle snižovat počet studentů. Pokud ale student na školu nemá, je určitě v zájmu všech lepší rozloučit se co nejdříve a neztrácet čas (myslím to v dobrém). A ano, změny jsou zamýšleny napříč celým studiem, ale zavádíme je postupně.

A co cíle těchto změn, budou si moci studenti více vybírat své zaměření?

Akademický senát FaF schválil dvě změny, které budou platné od dalšího roku. Za prvé se jedná o zavedení systému tzv. individuálního studijního plánu (meziročník), který jsme v zásadě převzali od lékařských fakult. Student, který nebude mít splněné zásadní předměty, naráží na prerekvizity znemožňující zápis předmětů navazujících a v dalším roce si je bude muset dodělat. Cíl je zřejmý - zamezit „recyklování“ studentů přes první ročník. Druhou změnou je návrh specializačních směrů, které si bude moci student po 3. ročníku vybírat. Návrh musí ještě schválit Akademický senát UK.

Budou se lišit i Státní závěrečné zkoušky pro jednotlivé specializační obory?

Navrhovat budu i odlišný systém státních závěrečných zkoušek. Ale to je zatím v mé hlavě, neprodiskutováno a neschváleno - tudíž to v žádném případě neberte jako hotovou věc. Navíc taková změna by si vynutila reakreditaci celého studijního programu Farmacie.

Také se proslechlo, že změny by měly vést k posílení studia klinické farmacie - jaké jsou zde pracovní možnosti pro takového absolventa? Mají vůbec nemocnice reálný zájem o takové pracovníky?

Situace v klinické farmacii není optimální (ale to nikde v Evropě) - postupně se ale mění k lepšímu. Doktoři v nemocnicích pomalu začínají chápat tuto roli a doufáme, že se tato činnost bude vyvíjet. Věříme, že posílení tzv. „patient-oriented discipline“ je krok správným směrem, protože jsou široce uplatnitelné.

A co směry zahrnující ekonomii, management zdravotnictví, popřípadě státní správu, absolventi také končí na „úředních pozicích“ (Regulatory Affairs)?

Předmět „ekonomika a management farmaceutické praxe“ je povinným předmětem 3. úseku studia - v posledním hodnocení výuky studenty byl hodnocen nadprůměrně dobře! S kolegy z Katedry sociální a klinické farmacie se o další rozvoj podobných předmětů snažíme. Máme nového garanta předmětu Sociální farmacie (PharmDr. Ing. Jan Kostříba, Ph.D.) - i zde jsou změny ve výuce a náplni předmětu projednávány.

Drtivá většina absolventů stále odchází do lékáren - jak se k tomuto staví vedení při plánování změn? Jsou změny rozvolněním pro ty, kteří nemají vysoké vědecké ambice? FaF UK je známa, na rozdíl od fakulty v Brně, že tlačí na vědecký směr studia, a výše uvedený fakt jakoby lehce ignorovala.

To, že 80 % našich absolventů končí v lékárně víme, a v žádném případě neignorujeme. Tomu by měla odpovídat skladba studia, zmíněné specializace, ale i formát státních zkoušek, který řešíme.

Je tedy možné, že se v budoucnu studium ve vyšších ročnících bude rozdělovat na „vědecké“ a „lékárenské“?

Vědecké vs. lékárenské bych to tak úplně nenazýval. Specializační směry budou znamenat možnost si vybrané oblasti farmacie vybrat (klinika, technologie, farmakognosie...), s tím, že student dopředu ví o výhodách a závazcích, ale zásadní státnicové předměty budou povinné pro všechny jako doposud.

Je počet studentů odpovídající k potřebám trhu i do budoucna?

Zatím všichni naši absolventi naši uplatnění - pracovní úřad naše absolventy dosud neregistruje. V budoucnu to ale nemusí platit, je tu silná generace lékárníků ve středním věku a nové lékárny nevznikají tak masově, jako dříve. I proto se snažíme do studijních plánů zahrnovat obory „farmaceutické“, ale i „mimolékařské“, abychom připravili studenty pro co nejširší škálu uplatnění v praxi.

Přednáška doc. MUDr. Leoše Hegera, CSc.

Ve středu 14. října 2015 se na Farmaceutické fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové konala přednáška doc. MUDr. Leoše Hegera, CSc. na téma Management zdravotnictví pod záštitou Spolku českých studentů farmacie.

Na toto téma přišla jedna z osob nejpopulárnějších, neboť doc. Heger byl ministrem zdravotnictví za vlády Petra Nečase v letech 2010 – 2013, čímž se stal nejdéle sloužícím ministrem zdravotnictví v polistopadové éře.

Přednášku zahájil David Suchánek, prezident SČSF, krátkým proslovem. Poté se již slova ujal pan docent Heger.

Přednášku rozdělil do šesti tematických celků a dvou částí, které se zabývaly jednotlivými záležitostmi okolo managementu zdravotnictví.

První částí bylo zodpovězení otázky co je zdraví populace a čím je ovlivňováno. Kromě obvyklých faktorů působících na zdraví populace, jako například životní prostředí, se mezi ně řadí i vzdělání a sociální vrstva pacienta. Velmi překvapující informací bylo, že předpokládaná délka dožití člověka nijak nekoreluje s nákladností zdravotnického systému.

Příkladem může být USA na jedné straně, které se svými 17 % HDP vykládají na zdravotnictví nejvíce peněz na světě (pro představu to je zhruba 2,8 bilionů dolarů, v přepočtu tedy 68,5 bilionů korun) a průměrnou střední délkou života 78 let a Česká republika s 7 % HDP jdoucích na zdravotnictví (zhruba 350 miliard korun) a průměrnou délkou života 76 let.

Po první části následovala krátká odbočka, ve které se nám pan docent představil a poodhalil nám něco ze svého profesního i soukromého života. Jako začínající lékař pracoval na rentgenologickém oddělení ve hradecké fakultní nemocnici, kde se v 70. letech podílel na zavádění počítačové tomografie.

Postupně se vypracoval na vedoucího oddělení a dále i na ředitele samotné fakultní nemocnice, až se nakonec stal samotným ministrem zdravotnictví. Odtud pramení jeho bohaté zkušenosti s vedením a správou zdravotnictví a samozřejmě i chápání jeho problémů

V druhé části se již pustil do samotných otázek managementu zdravotnictví. Zabýval se strukturou zdravotnického systému a základních funkcích jednotlivých částí, od úlohy státu a jeho ministerstev přes roli zdravotních pojišťoven a kontrolní orgány až k samotnému občanovi.

Dále se přesunul k větší kapitole a to problémům zdravotnictví u nás i ve světě. Hlavním problémem je podfinancování zdravotnictví a vysoké nároky pacientů na kvalitu poskytované péče. Dalším problémem je samotný přístup k financování zdravotnictví, kde se střetává pravicový pohled s větším důrazem na ekvitu, tedy rovným přístupem k financování, kdy i chudí by měli platit, proti levicovému smýšlení, jež akcentuje principy solidarity, kde bohatí by měli platit více a pomoci tak chudé vrstvě.

Jedním z možných východisek z dnešních problémů se zdá zavedení nadstandardních položek, například rozšířených rehabilitací. Osobně mě překvapila jisto-

ta, s jakou pan docent mluvil o znovu-zavedení nadstandardních položek, které byly zrušeny Ústavním soudem na konci jeho funkčního období. V tomto ohledu i zmínil, že prvotní zavádění poplatků ve zdravotnictví, které mělo snížit nadprůměrně časté, proti průměru OECD, a někdy i zbytečné návštěvy lékaře, bylo zbytečně zbrklé a vyvolalo tak větší nevoli obyvatel než kdyby k zavádění docházelo postupně v delším časovém horizontu.

Dalším řešením nejenom problémů ve zdravotnictví, ale i obecných problémů naší společnosti spojených se zdravím, viděl pan docent v mnohem větší osvětové činnosti, která by mohla ve výsledku ušetřit více peněz, než jiné složitější reformy.

Po přednášce byl prostor pro dotazy zhruba stovky pregraduálních i postgraduálních studentů, kteří se přednášky zúčastnili. Desítky otázek směřujících na pana docenta se vztahovala většinou k otázkám stavu českého lékařství a nahlížení veřejnosti na lékárnický.

Dalšími velkými tématy byla směřování nových oborů farmacie, jejich možné rozšíření do běžného systému zdravotnictví a navýšení spoluúčasti pacienta na financování zdravotnictví. Po diskuzi následoval zasloužený potlesk.

Ještě jednou bych chtěl za SČSF i všechny zúčastněné studenty docentu Hegerovi poděkovat za skvělou přednášku.

Josef Kunrt

Až moc alternativní medicína - Překyselení organismu

Až moc alternativní medicína je seriál o léčitelích a pavědě, který vychází na internetových stránkách Spolku českých studentů farmacie. V této tištěné verzi se podíváme na pojem „překyselení organismu“, se kterým se můžete setkat častěji, než si myslíte.

Nikdo sice pořádně netuší, co to má být, ale každopádně teze o překyselení organismu je jedna ze základních kamenů alternativní patologie. Neobejde se bez ní „diagnostik“ v diskuzi na Facebooku ani poctivý profesionál s biorezonančním přístrojem Bicom.

O co jde?

Při hledání jednotné příčiny nemoci nacházíme vedle těch, které jsme si již v AMAM představili (duchovní a parazitární), zásadní problém, a tím je překyselení organismu. Vtipné je, že si s tímto termínem musíme vystačit, protože nikde není smysluplně rozebráno, co se tím vlastně myslí (teda vlastně nemyslí). Varovné články na všech alternativních webech mají vždy shodné schéma:

1. Co je to pH (překopírovaná kapitola z učebnice obecné chemie)
2. Jak se překyselení brání
3. Komerční nabídka produktu

Alternivci nějakým zvláštním způsobem přišli na myšlenku, že věci, které jsou kyselé, jsou špatné. A protože si někdo následně přečetl v učebnici kapitulu druhou nebo si nedej bože vzpomněl na hodinu chemie na střední, tak z toho odvodil, že zásadité jsou dobré.

Dnes už je pravděpodobně zcela nemožné dopátrat se toho, jak tato představa vznikla, ale je natolik jednoduchá a populární, že se setkáváme s nevyvratitelnými tezemi jako: „*Rakovina je nejvyšší stupeň překyselení těla a je to poslední pokus vnitřní inteligence těla o prodloužení života*“ nebo nacházíme alarmistické weby uvozené textem „*Překyselení organismu je v současném světě jedním z nejnebezpečnějších degenerativních zdravotních problémů vůbec, obzvláště proto, že mu doposud není věnována patřičná pozornost, zdá se, že unikají oficiální nauce o zdraví...*“ anebo jednoduché blogísky o výživě s informacemi, že: „*V kyselém prostředí se živiny chovají jinak než v zásaditém. V zásaditém prostředí se stávají volnými činiteli růstu, udržování a regenerace, zatímco v kyselém mají sklon slučovat se s minerály, kovy a tuky, což v těle vytváří další toxicitu.*“

Docházím tedy k závěru, že šířitelé překyselovací teorie (pracovně je nazýváme jako „kyselináři“) sami nemají tušení, co a jak má být překyselené a vystačí si s prostým konstatováním, že tomu tak je. Pochopit myšlení kyselinářů není

vůbec nic jednoduchého, protože okolo sebe šermují polopravdivými pojmy bez většího smyslu.

Rozhodl jsem se to demonstrovat na příkladu rozhovoru, který jsem vedl se dvěma absolventy Fakulty tělesné výchovy a sportu, obor nejspíše odkyselování:

Prof. Horák: „Hele a když mluvíte o tom překyselení, co tím konkrétně myslíte? Snížení pH?“

Kyselinář: „Ano, pH značí něco jako kolik vodíků je v těle a ...“

Prof. Horák: „Dobrý, vím co je pH. A to překyselení se má týkat jako čeho? Krve, žaludku?“

Kyselinář 2: „Ano, samozřejmě. pH krve je 7,35-7,40 a jakmile je nižší, tak je zle a jsou z toho ty nemoci, chápeš?“

Prof. Horák: „Aha, jo jasně. Hele a víte, že ten pokles stačí být jenom rychlejší a malej a člověk skončí v kómatu v sanitce?“

Kyselinář: „Podívej se, každý člověk je individualita a má to trochu jinak. Někdo snese třeba i 7,2 poměrně dlouho, a pak z toho má rakovinu nebo běžnější problémy. Hlavně je důležitý si pamatovat, že i potraviny, který chutnají kysele, můžou být ve skutečnost zásadotvorný a naopak. Třeba takovej citrón, ten je zásadotvornější...“

Kyselinář 2: „Počkej, jseš si jistý, že citrón je zásadotvornější?“

Kyselinář: „No já myslím, že jo. Jsem si to zapamatoval, jakože je to fakt paradox.“

Kyselinář 2: „A nebylo to zelí?“

Kyselinář: „Tyjo, teď jsi fakt nejsem jistý. Profesore Horáku, jak to, že tohle nevíte, to byste měl vědět ne, když to studujete?“

Omluvil jsem se tedy za své hrubé nedostatky a rozeběhl se hlavou proti zdi. Alarmující na tom celé je, že se jedná o absolventy vysoké školy se základy zdravotní vědy, což akorát potvrzuje moji starší domněnku o šíření alternativních blábolů mezi stále širší a vzdělanější část obyvatelstva. Že neuvěří kecům o cystách vlasovce, je snad samozřejmé, překyselení už je bohužel na kritické myšlení náročnější. Na druhou stranu se ani příliš nezlobím, nemůžete čekat, že někdo kdy slyšel o puřech, regulaci homeostázy nebo snad že existuje něco jako trávicí trubice.

Popularita překyselení je do značné míry spjata s popularitou „detoxikace“, kterou jsem zatím zběžně přiblížil prvním článkem o jaterní a žlučnickové kúře, protože se logicky od překyselení dá snadno detoxikovat. Problém a řešení.

Abychom si o tom něco zjistili, nechám pracovat Google a mám pro vás jednoduchou radu. Když něco googluje a na vaší obrazovce se zobrazí pouze dva výsledky hledání, konkrétně servery „celostnimedicina.cz“ a „zena.centrum.cz“, protože zbytek jsou reklamy na e-shopy s názvy „detoxy.cz“, a „detoxikace-organismu.cz“ s popisky typu „ČISTÉ STŘEVO=ZDRAVÝ ŽIVOT“, můžete si být naprosto jisti, že hledáte totální blbost.

IonAqua®

Počet nabízených produktů a článků byl ohromný a já jsem přemýšlel, který z nich vybrat jako ukázkový příklad. Jeden ze způsobů mravenčího odboje, jak můžete uškodit firmám, které nemáte rádi, je, že klikáte na jejich reklamy v Google vyhledávání, a tak jsem pro jistotu proklíkal všechny inzerované odkazy na dotaz překyselení organismu. Většina byla klasika, které se budu věnovat snad příště při tématu detoxikace, ale pak přišel jeden a já jsem si málem popraskal obrazovku.

Výherce byl jasný. Typickým příkladem řešení překyselení je produkt IonAqua, ionizovaná zásaditá voda, která umí změnit váš život. Víte, v době, kdy ještě tolik nejely internety a alternativci čerpali svoje informace výhradně z časopisů Astra a Regenerace, byl trend léčivých vod docela populární. Dodnes můžete najít články o zázračné π -vodě nebo snad o živé a mrtvé vodě, které nejsou z pohádky, šungitové vodě; poté přišla zařízení na reverzní osmózu, která si lidé za desetitisíce korun nechávali montovat pod dřez, aby mohli pít „destilku“. Myslím, že pod nápojem Bicomů a sofistikovaných metod to už nikdo nezkouší a ono hle, stále můžeme najít pokusy jak lidem prodat obyčejnou vodu za několikásobek ceny.

Co se pod IonAqua skrývá? „IonAqua® je kvalitní balená voda zásaditého charakteru s vysokým obsahem záporných iontů (OH^-), aktivního a molekulárního vodíku, zásaditostí 9-10 pH a zároveň nízkým oxidačně redukčním potenciálem (ORP).“ Kdyby vás zajímalo, k čemu je dobré pít

zásaditou vodu, tak se můžete proklíkat několika články o překyselení organismu.

Z čeho jsem málem sletěl ze židle bylo následující upozornění: Kdyby vás náhodou napadlo pH vody přeměřit indikačním papírkem, tak to nejde, protože jak jistě víte, ionizovanou (!) vodu pH papírkem nelze měřit. A vysvětlení? „... pokud je ve vodě nadbytek aktivních iontů (v našem případě zejména OH^-), jsou indikátory napuštěné v papírku těmito ionty ihned neutralizovány a k žádnému zbarvení nedojde.“ Oxidačně redukční potenciál vody je v době stáčení -700 mV, což je z nějakého důvodu velmi prospěšné pro tělo, ale bohužel firma nedokáže garantovat, že se tento potenciál v plastových lahvích udrží až do momentu upotřebení. V diskuzi na stránkách nechybí zkušenosti očividně sepsané samotnými tvůrci webu (pět za sebou spisovně napsaných pochvalných nenajdete ani v diskuzi literárních novin), akorát jim to lehce kazí příspěvek o měření pH, no prostě sranda.

Závěrem

Překyselení organismu (a s ním ruku v ruce jdoucí detoxikace) jsou absolutně nejrozšířenější žvásty alternativní medicíny, se kterými se můžete setkat. Důvodem je možná jednoduchost k pochopení, klasické míření na první signální soustavu čtenáře a v neposlední řadě „snow-ball“ efekt, který nastává, když se o něčem vyskytuje na internetu více článků. Čím více webů tím straší, tím více marketáků prodávající nesmyslné produkty sáhne po této rétorice. Lidé se o tom dozvědí, začnou to psát do diskuzí na internety a spirála se rozrůstá.

Nový studentský klub?

Studentům FAF ale třeba i Lékařské fakulty a UHK se možná rozšíří možnosti kulturního vyžití. Pajkrova flošna u botanické zahrady by se konečně dočkala rekonstrukce a měla i nějaké smysluplnější využití.

Historie Pajkovy flošny sahá do druhé poloviny 18. století, kdy byla vybudována coby předsunuté opevnění města. Svému účelu nikdy nesloužila, většinu času, byla-li vůbec využívána, sloužila jako skladiště. Čtvercový půdorys o stranách delších než 25 metrů by si jistě ale zasloužil mnohem sofistikovanější využití.

Umístění Pajkovy flošny je ideální pro studentské akce. Nachází se v těsné blízkosti naší fakulty, vysokoškolské koleje jsou v docházkové vzdálenosti stejně jako centrum města, a přitom se bavíme o lokalitě, kde by případný hluk nikomu nevadil. Nejbližší obytné budovy jsou totiž přes Sokolskou ulici, která by byla jakousi zvukovou bariérou.

Podmínkou vybudování klubu je přepsání flošny, která je v majetku města, na Univerzitu Karlovu. Město s tímto požadavkem univerzity nemá problém, naopak je prý ochotno se spoluúčastnit

na vstupní dokumentaci. Žádný div, Pajkrova flošna potřebuje opravu již mnoho let a i nezkušený pozorovatel postřehne několikametrové nánosy jílu a v něm zakořeněné stromy.

O opravu flošny se snažilo i minulé zastupitelstvo, jehož členem byl i prof. PharmDr. Alexandr Hrabálek, CSc., prodekan pro vnější vztahy fakulty a transfer technologií. Informace, z kterých vycházíme, pochází z dubna 2014, tedy asi půl roku před komunálními volbami. V té době se odhadovala doba výstavby klubu na dva roky, přičemž tato lhůta uplyne příští rok na jaře.

Jak to ale vypadá, žádné práce se v okolí flošny nekonají. Důvody mohou být různé. Jak už to tak často bývá, nemusely se na-

jít finance potřebné k pokrytí projektu, ale také může hrát roli fakt, že prodekan Hrabálek již není členem zastupitelstva. Mezi programové priority nové koalice ve vedení města pak patří oprava Velkého náměstí, které si revitalizaci opravdu zaslouží, a tak není divu, že na ostatní projekty nezbývá ani peněz, tak času.

zdroj: idnes.cz

Ig Nobel Awards

17. 9. 2015 se jako každoročně slavnostně předávalo deset letošních Ig Nobel Awards. A že jde o prestižní ocenění dokazuje i finanční odměna, spolu s diplomem si laureáti převzali desetimiliardovou zimbabwskou bankovku.

Zatímco Nobelovy ceny (Nobel Awards) jsou každoročně udělovány ve Švédsku, Ig Nobel ocenění předávají v Cambridge (USA). Na rozdíl od těch pravých švédských, je dostávají autoři vědeckých publikací za objevy, které nemohou být a nebo by neměly být, opakovány. Dnes již tradiční akce má kořeny v roce 1991 a název žertovné ceny se vysvětluje celou řadou důvodů. Když se totiž Ig Nobel vysloví, tak to zní jako „ignobel“, což významově znamená nevznešený, přízemní a postrádající cti. Jiné vysvětlení odkazuje na podobnost se slovem „ignorancy“. Také se lze dočíst, že „Ig“ se připodobňuje k iniciálám křesťanského jména Ignáce, což je fiktivní bratr Alfreda Nobela - obdoba našeho myslitele Járy Cimrmana.

Není bez zajímavosti, že za ocenění se laureáti mnohdy nestydí a na vlastní náklady cestují do Cambridge, aby si cenu převzali, protože cena není jen o neschopnosti toho, kdo daný výzkum prováděl. Autor mnohdy jen plní společenskou objednávku a tak jde o nastavené zrcadlo institucím, které takový výzkum požadovaly, financovaly a konec konců i editorům periodik, které to zveřejnily.

Exkluzivně pro vás přinášíme krátký souhrn letošních ocenění a laureátů, abyste byli v obraze:

Fyziologie a entomologie

 Cenu získal J. Schmidt americký entomolog na University of Arizona, za pečlivě vytvořený „Shmidtův index bolestivosti“, kterým se dá hodnotit relativní bolest, kterou cítíme, když nás poštipuje různý hmyz v rámci pětibodové stupnice. Druhým oceněným byl M. Smith, neboť to byl on, který se nechal asi 200 krát bodnout do různých částí těla, takže díky němu víme, že nejméně bodnutí bolí na kůži hlavy, zato nejvíce do penisu nebo do nosních dírek. Děkujeme.

Fyzika

 Cenu získal kolektiv badatelů z Taiwanu a USA za odhalení, že téměř všichni savci (nad tři kg hmotnosti) vyprázdňují svůj močový měchýř močením trvajícím 21 sekund (plus minus 13 sekund). Tak určitě.

Literatura

 Trio lingvistů z Nizozemí obdrželo cenu za zjištění, že slovo „Cože?“ nebo jeho ekvivalent existuje v každém jazyce a připojili vysvětlení proč. Ohledně slova „proč“ se nám bohužel nepodařilo žádná tvrdá data sehnat..

Chemie

 Neuvěřitelných 11 výzkumníků si převzalo cenu za chemii za invenci a podrobný návod, jak uvařené vejce zase zpátečně zpět „odvařit“. Odvěký problém milovníků vejce na hniličko vyřešen.

Management

 Třem badatelům byla udělena ocenění za zjištění, že mnozí úspěšní podnikatelé a manažeři získali schopnost podstupovat riziko a činí méně přehmatů v rozhodování v dětství, když zažili nějaké přírodní katastrofy (povodně, zemětřesení, tsunami apod.). Podpořili tím tedy známé pořekadlo „Co nás nezabije, to nás posílí.“

Ekonomie

 Ocenění za ekonomii putovalo k Metropolitní policii v Bangoku za vyplácení zvláštní odměny těm policistům, kteří odmítnout vzít úplatek.

Medicína

 A konečně jedna, která míří skoro domů. Cena za medicínu putuje k bratřím na Slovensko a do Japonska za experimenty studující biomedicínské výhody a následky intenzivního líbání a dalších aktivit, díky čemuž například víme, že mužskou DNA lze v ústech ženy zjistit ještě asi hodinu poté. Druhá půlka ceny míří do Japonska oceňuje fakt, že líbání a pohlavní styk mírní alergikům kožní reakce.

Biologie

 Významným objevem obohatili lidské vědění výzkumníci z Chile, když zjistili, že když přivážete kuřeti na zadní část těla závaží, začne mít pohyby jako dinosaurus. Moc se nám to nezdá a zopakování experimentu budeme provádět v kanceláři Spolku českých studentů farmacie každé pondělí od 7 hodin.

Matematika

 Mulaj Ismail ibn Sharif, krvelačný mongolský vládce, který zemřel ve svých 30 letech, měl údajně být podle legendy otcem 888 dětí. Díky rakouským matematikům teď víme, že teoreticky to možné bylo, akorát by se plození dětí musel věnovat denně s minimálně 65 partnerkami.

Diagnostická medicína

 Vskutku geniální metodu vyvinul kolektiv britských, amerických a indických mediků, kteří zkoumali jak ohodnotit urgentnost operačního zákroku zánětu slepého střeva, což nakonec provedli hodnocením evidentní bolesti, kterou pacient pociťuje při přejezdu přes silniční zpomalovací retardér. Pokud pacient při nadskočení na nerovnosti sténá, nejedná se o větry a operace je urgentní.

The **Ig Nobel** Prizes honor research that first make people **laugh**, and then make them **think**

SEP Nepál

Když jsem se před koncem studia rozhodoval, co dál dělat, SEP byl pro mě jasná volba. Po odeslání přihlášky, motivačního dopisu a rozhovoru na Skype jsem prošel „výběrovým řízením“ a v lednu 2015 mohl vybrat cílové země svého pobytu.

Skvělým nápadem bylo dát na první místo Nepál - protože Himaláje, na druhé místo Singapur - protože Marina Bay Sands, a na třetí místo Nový Zéland - protože Pán Prstenů. Během týdne jsem měl potvrzené místo do nemocniční lékárny v Nepálu.

Uběhl leden, únor, březen, kdy jsem se učil na státnice, ubíhal duben a Nepálem otřáslo zemětřesení. V květnu pro jistotu ještě jedno. Výletem jsem si v tu chvíli nebyl úplně jist, ale spíš jsem měl hlavu plnou státnic. V červnu naštěstí státnice vyšly a já konečně oznámil rodičům, že pojedu do Nepálu. Nadšením zrovna nepřekypovali, ale nakonec se s tím asi i smířili. Začal jsem tedy shánět nejlevnější letenku, komunikoval se SEO (Student

Exchange Officer) z Nepálu, jak to tam po zemětřesení vypadá a řešil potřebné záležitosti (očkování, vízum).

Konečně nastal den D a já byl 1. září připraven na Letišti Václava Havla k odletu. Při přestupu v Dubaji jsem narazil na expedici Čechů, kteří se chystali na Manaslu a trošku jsme při čekání na další let popili. V Káthmandu jsme byli kolem 10. hodiny, zavazadla naštěstí také tak.

Zbývalo jen vyřídit vízum (předem to prostě nešlo), což proběhlo bez problému. První věc, kterou uslyšíte po opuštění odbavovací haly, je „Taxi, Sir?“ nebo „Do you have hotel, Sir?“ od ohromného zástupu Nepálců. Snaží se mít jakoukoliv práci a je to vidět na každém kroku. Naštěstí SEO Iman na mě čekal, dali jsme si čaj, prohodili jsme pár slov na uvítanou a na jeho motorce mě odvezl do hotelu, který jsem si na prvních pár dní našel na booking.com.

Dopravní situace je další z věcí, kterou člověk asi jen tak nečeká. Motorku má snad každý a aut mi přišlo na silnici tak 5x tolik než u nás. Pruhy ani semaforey (až na výjimky na dálnici) neexistují, neblinkají, pouze hodně troubí, a tak je to taková změt dopravních prostředků. Je až s podivem, že jsem za ten měsíc neviděl ani jednu bouračku.

Najít mnou vybraný hotel nám taky chvilku zabralo, museli jsme tam zavolat, aby pro nás přišli na jednu z rušných ulic Thamelu - velmi turistické části Káthmandu. Nebylo s podivem, že jsme hotel nemohli najít, když nás týpek zavedl uličkou do bloku domů.

Hotel byl několikapatrový a moje ubytování zde bylo typu ubytovna - místnost se čtyřmi palandami, sprcha a záchod na chodbě. Ale byl jsem tu jen na 4 noci, tak to šlo zvládnout. První večer jsem se ještě potkal s Čechy z letadla a nechal se protáhnout místními vyhlášenými bary.

Ve čtvrtek 3. září byl můj první den v nemocnici. Nemocniční lékárna se na konec nekonala, v Nepálu jsou všechny lékárny soukromé a úplně nebyla možnost mě tam dostat. A když jsem takovou lékárnu viděl, byl jsem i rád. Lékárnou je zde jedna místnost s pultem do ulice, vyrovnaná léky až do stropu.

Iman mě kolem 10. hodiny dopoledne nabral a odvezl přes půlku města do menší soukromé nemocnice, kde bylo mou náplní trávit den s doktorem (mimořádně ředitelem nemocnice) a koukat, jak vyšetřuje a co používá k léčbě. Příjemným překvapením bylo používání

aktuální medicíny, dle EBM. Zároveň se mnou byla u doktora studentka farmacie z Irska, která zde byla přes dobrovolnickou agenturu.

Další den, v pátek, to bylo již na mně samotném dostat se do nemocnice, Iman pracoval na univerzitě na své diplomce.

Samozřejmě jsem netrefil ulici a zkusit se ptát lidí na ulici anglicky, kde najdu autobusové nádraží, je jako mluvit do zdi. Takže jsem volal Imanovi, že jsem se ztratil. Po chvíli čekání někde uprostřed Káthmandú

pro mě přijel a hodil mě na místo. Další den jsem to již trefil, ale i tak jsem se přestěhoval do klidnější části, lepšího ubytování a asi 10 minut pěšky od nemocnice.

„Naše“ ordinační doba byla od pondělí do soboty mezi 10. (když se doktorovi podařilo dorazit včas) a 14. hodinou, kdy měl pan doktor pauzu na oběd. Takže odpoledního volného času bylo dost k prozkoumávání památek, bohužel většinou pobořených zemětřesením, a zbytku města. Nebo spaní. Kolem šesté hodiny večerní totiž v Nepálu zapadá slunce. K tomu připočítejte pravidelné výpadky elektřiny a opravdu se toho moc po večerech dělat nedá.

Každopádně mou každodenní náplní bylo dopoledne počkat na doktora na ambulanci, pak jsme šli do jeho ordinace (místnost se stolem, židlí a vyšetřovacím lůžkem), kde pacienty přijímal a ve ved-

lejší místnosti prováděl endoskopii a nakonec jsme absolvovali kolečko na lůžkovém oddělení. Takto jsem v nemocnici strávil 14 dní, za které jsem zaplatil 150 amerických dolarů na její rozvoj. Samozřejmě toho nelituju, ty pocity a zážitky se ani pořádně popsat nedají!

Ještě bych asi měl zmínit moje stravování. Jako jinde v Asii i zde se doporučuje pít balenou vodu, litr vycházel asi na 4 Kč. Pivo bylo v přepočtu průměrně za 100 Kč a bylo dražší než jidlo.

V nemocnici jsem navštěvoval kantýnu, kde jsem střídal smaženou rýži se smaženými nudlemi. Obědy i s kávou mě vycházely asi na 30 Kč. Snídaně jsem měl vždy v ceně ubytování, nejčastěji různé upravené vejce s opečeným toustem. Večere jsem řešil v restauracích, protože na vlastní vaření to úplně nebylo. Samozřejmě jsem vyzkoušel i tradiční jídla, no některá ušla, jiná jsem znovu nezkoušel. Možná to bylo pálivostí místního jídla, ale naštěstí mě žádný záživací problém nepostihl.

Nakonec jsem ve zbytku svého měsíčního víza navštívil národní park v džungli na jihu Nepálu a kopec vedle Annapuren. Kvůli této přírodě bych se sem chtěl ještě někdy vrátit. Co říci závěrem? Neváhejte vycestovat, ale zjistěte si všechny možnosti v dané zemi a informace o životě v ní!

Lukáš Malý

Hlad je hlad aneb Jak jsem vařila s Láďou Hruškou

Jako prvák máte mnoho nových zážitků: poprvé zasednete na přednášce, poprvé se potíte na cvičení z matematiky, absolvujete první laborky.

Avšak daleko zákeřnější než nové jsou věci poslední, především poslední zásoby od maminky. Nežijeme v pohádce a žádný ešus není bezedný, každá svíčkova jednou dojde. Ale co pak?

Kdo z nás by neusedl k počítači a nevyhledal (pokud se náš eduoram zrovna smiluje) mága levných a rychlých jídel Ládu Hrušku? No, nevím kolik, nicméně já ano... Popadla mě chuť na něco teplého, ne zrovna dietního a trochu netradičního. Volba byla jasná: smažená tlačenska!

Pročetla jsem recept včetně rozpočtu, připravila jsem si Láďovu částku 55 Kč a vyrazila do Tesca. Už za prvním regálem však cíhal problém, hrnek mouky, ani strouhanky nekoupíte. No, s rozpočtem to tedy bude trochu jinak, a tak

odcházím z Tesca s plnou taškou: 6 vajec, kilo mouky, půl kila strouhanky a litr oleje. Částka se nám tak trochu zdvojnásobila. Příště si dojdou na smažák, říkám si, ale co, spořivý student uloží zásoby na příště.

Postupuji přesně podle pokynů, vůně (vůně?) se dere chodbou do dalších pater a skrz otevřená okýnka v kuchyňce i do sprch. Možná se všem sbíhají sliny, mě však chuť pomalu přechází. Nicméně pět přednášek je pět přednášek, při organizaci vyhládne. A tak s kručícím žaludkem zasedám k večeři. S hrůzou zjišťuji že do rozpočtu (nakonec téměř 120 Kč) se nevešla příloha.

Některým z vás by možná tento recept přišel k chuti, pak neváhejte a poproste strýčka Googla o pomoc. Já však příště budu muset k volbě receptu přistupovat zodpovědněji.

Vaření (nejen s Láďou) zdar!

Růžena Jirsová

STUDENTS...
...PLAYING THE HUNGER GAMES
BEFORE IT WAS COOL.

Jonas

Rozhovor s Mgr. Tomášem Cikrtem

Dne 15. 10. 2014 se na naší fakultě uskutečnila přednáška pana Mgr. Tomáše Cikrta, který byl v letech 2007-2009 mluvčím Ministerstva zdravotnictví za vlády ministra Tomáše Julínka. Magistr Cikrt mluvil o problémech současného zdravotnického systému a jejich možných řešeních, především v oblasti financování.

Značnou část svého výkladu také věnoval tématu komunikace mezi pacienty a lékaři. Probíral důsledky žalostné komunikace, která často vede ke špatnému či zcela nevhodnému užívání medikamentů a má negativní vliv na pacientovo zdraví. Zamýšlel se také nad tím, co v této situaci může udělat farmaceut a jaké jsou možnosti, jak předcházet zbytečnému předepisování léků.

Obdoba přednášky je nahraná na internetu z dubna tohoto roku, kdy přednášel na akademii věd pro spolek českých skeptiků Sisyfos. Přednáška má hodinu a půl, u nás přednášel až druhou polovinu cca od 45. minuty videa.

Pana magistra jsme se posléze dotázali na pár otázek souvisejících s jeho osobností a aktuální činností a zde s ním přinášíme rozhovor, ve kterém jsme se zeptali i na pár neformálních zajímavostí z jeho života:

Pane magistře, vystudoval jste farmaceutickou fakultu v Bratislavě, jaký jste byl

student? Chodil jste každý den brzy spát nebo jste se i občas zapomínal na pivo dlouho do noci?

Nikomu to neříkejte, ale byl jsem velký lajdák. Měli jsme totiž v Bratislavě Internátní rozhlasové studio a tam jsem strávil většinu času do noci až rána. Pivo nepiju a až do vysoké školy jsem nepil alkohol vůbec. Dnes piji minimálně, ale když už tak dobré víno.

Zmínil jste, že jste po studiu nikdy nepracoval v lékárně, proč? Rovnou jste se uchýlil jako redaktor, nebo Vás to jednoduše do lékárny netáhlo?

Pracovat v lékárně je fyzicky náročné a z důvodu svého postižení bych to neutáhl (pozn. red.: pan magistr se narodil s formou kostní dysplazie, kvůli které měří 139 cm.). Před revolucí jsem chtěl pracovat někde ve výzkumu. Ale když k nám vtrhla svoboda, mohl jsem dělat to, co mě nejvíce baví – psát, přednášet, organizovat...

To navazuje na mou další otázku - v září tohoto roku jste zahájili činnost Zdravotnického deníku, jehož jste šéfredaktorem, jak vznikla myšlenka provozovat internetový zpravodajský server cílený na zdravotnictví a je cílová skupina čtenářů spíše z řad odborné veřejnosti nebo i laiků?

Byl jsem osloven pány, kteří již úspěšně vydávají web Česká-justice.cz Naší primární cílovou skupinou jsou lidé, kteří rozhodují, jsou zajištění a ovlivňují chod naší země, pak také státní správa

a samospráva a samozřejmě zdravotníci. Nejsme ale uzavření ve smyslu, že bychom byli lékařským nebo naopak patientským webem. Jsme tu pro chytré lidi, které zajímá zdravotnictví, bez ohledu na to, zda v něm pracují, či nikoliv. Jsme web pluralitní, najdete u nás názory od „prava až do leva“ i napříč obory.

V Nauze se snažím rozeběhnout debatu o alternativní medicíně, jaký k ní máte vztah Vy? Vnímáte tento fenomén jako problém, který by se měl řešit (jako například v Německu, kde léčitelé musí být registrováni)? Nemůže být represe šarlatánů spíše kontraproduktivní s ohledem na to, že podpoří konspirační teorie, které tak rádi provozují? A nejde mi pouze o homeopatii, ale i o další alternativní přístupy.

Jsem skeptik do morku kostí. Aktivně vystupuji proti bludům a šarlatánství

a velice mě zlobí, když se na jejich šíření podílejí zdravotníci. Zrazují podle mne svoji profesi, projevují neznalost, která je ostudná. Mnozí z nich to moc dobře vědí, ale činí tak ze zjištěných důvodů. Nejsem zastánce ani úředního razítka pro léčitele, ani represí. Žijeme ve svobodné zemi a každý se musí svobodně rozhodnout. Stát má regulovat to, co regulovat lze a co může změřit a dokázat. Má bránit pacienty před špatnou praxí zdravotníků, včetně lékařů a lékárníků.

Ale je bláhové chtít honit alternativce všeho druhu. Občané musí jasně vědět: nad touto oblastí stát bdí a dohlíží, protože má prokazatelné efekty a platíme ji z velké části z veřejných peněz a zbytek je, milí občané, na vás. Když budete tak hloupí, že budete utrácet peníze za nesmysly a ohrožovat své zdraví, je to vaše smůla.

A když rodiče – jak se bohužel stalo – nedají diabetickému dítěti inzulin, protože se nechali svést nějakým léčitелеm a ono bohužel zemřelo, patří do vězení (pozn. red.: rodiče byli odsouzeni na 15 let odnětí svobody v červnu 2014), protože měli konat v jeho nejlepším zájmu a jejich hloupost je neomlouvá.

Inspirací je pro mě práce nedávno zesnulého profesora Heřta, který byl dlouholetým předsedou spolku českých skeptiků Sisyfos a velmi aktivně vystupoval proti alternativním a šarlatánským přístupům v léčbě. Znal jste ho?

Ano, profesor Heřt byl skvělý a odvážný lékař, který po sobě zanechal důležitou knihu o alternativní medicíně, kterou by si měl povinně přečíst i každý student farmacie. Díky panu profesorovi a jeho velkorysosti se dá volně stáhnout z internetu. (Pozn. red.: Kniha Alternativní medicína – Jiří Heřt a kol., je dílo, ve kterém pan profesor velmi komplexně systematizoval jednotlivé proudy v alternativních přístupech a popsal jednotlivé metody, které šarlatáni provozují. Ke každé pak dopsal skeptické hodnocení).

Pojďme se bavit už o něco méně formálně, začněme Vaší činností na Ministerstvu zdravotnictví. Prásknul byste něco na pana Julínka? Něco, co se běžně neví.

Ne. Jsem loajální až do svého skonání.

Dobrá tedy, užíváte si, že jste známá osobnost a že Vás lidé poznávají? Má to i negativu?

Neřekl bych, že si popularitu užívám, ale tragické to také není. Jsem už více

než pět let z ministerstva pryč, ale každý den mě někdo pozná. Kdekdo se tváří, jakože se moc nekouká na televizi a že mě jen náhodně uviděl. Ale ono je to jinak. Celý národ se pořád dívá, promiňte mi to slovo – doslova čučí na televizi a podle ní hodnotí svět. I když tuto roli částečně přebírá internet, zoufalost přetrvává.

Jsmo zavaleni zprávami, ale většinou úplně zbytečnými a hloupými. A kdo nebyl v televizi, jakoby neexistoval. A tím, že jsem byl ve zprávách po dva a půl roku skoro každý den a ještě mě zvali do různých dalších pořadů, stal jsem se „známým z obýváku“. Lidé začnou mít pocit, že jsme vlastně staří známí. Dost často se mnou lidé konzultují své zdravotní problémy, třeba babičky u nás na sídlišti nebo pacienti ve zdravotnických zařízeních, když tam mám cestu.

Řekl bych, že na deset vůči mně pozitivně naladěných se najde maximálně jeden, který mi řekne něco jedovatého, spíše ale něco zahudrá pod vousy a do otevřeného střetu nejde.

Posloucháte hudbu, pokud ano - jakou?

Miluji hudbu a můj záběr je velice široký. Začíná klasickou hudbou, cellovými koncerty, operou, jde přes country a Willieho Nelsona, přes jazz typu Elly Fitzgerald, Niny Simone či Toma Waitse, Leonarda Cohena a dál až k Sinead O'Connor, Dubliners, Pogues, Melanie atd. a končí někde u Kryla a Nohavici.

Bydlíte v Praze a byl jste tam i na základní škole, kterou pražskou čtvrť máte nejraději?

Tu, kde bydlím, Praha 6 - Ruzyně, u letiště, mám krásný výhled na přistávající letadla.

Byl jste někdy vyhozen od nějaké zkoušky? Pokud ano - ze které a kolikrát? Byl to Váš nejméně oblíbený předmět?

Jejda několikrát, ale nemám to spočítáno. Víte, ne vždy je to dáno předmětem, někdy si prostě nesednete s pedagogem. Neměl jsem rád předmět, na který mi chyběly mozkové buňky – ano, je to ta disciplína, která je nesmírně zajímavá, ale těžká, protože se v ní stýkají fyzika, chemie a matematika. Protože mám dodnes problém pochopit (ne se jenom otrocky naučit) integrály a derivace – měl jsem pak problém s fyzikální chemií.

Tak to určitě nejste jediný. Náš bývalý děkan prof. Hrabálek kdysi v rozhovoru řekl, že kdo nikdy nebyl vyhozen od zkoušky, jakoby nestudoval VŠ, souhlasíte?

Jak by mohl lajdácký student s touto tezí nesouhlasit? Čímž v žádném případě nechci naznačovat, že by pan profesor byl lajdák.

Pane magistře, děkuji Vám za rozhovor, a jestli chcete, můžete sdělit něco studentům.

Užívejte si studentského života, jsou to chvíle téměř absolutní svobody, které se později už nevrátí, protože máme v dalším životě příliš mnoho odpovědnosti za svou práci, rodinu atd. A prosím cestujte, co nejvíce je to možné. Problém českého národa, včetně jeho inteligence, je, že sedí za pecí a svět se jí vzdaluje.

Úplně na závěr prosím vyberte jednu možnost podle preference:

- ☒ Praha
☐ Bratislava
☐ zbytek republiky

Blavu jsem měl rád a ještě raději Východní Slovensko.

- ☐ pivo
☒ víno
- ☒ farmakologie
☐ biochemie

Farmakologie je nejzábavnější předmět

- ☐ papírové noviny
☐ elektronický tisk

Pro zpravodajství elektronická forma, pro počtení a zamyšlení tištěná forma, ale nikoliv deník, ale týdeník, či ještě lépe měsíčník a vůbec nejlépe tištěná kniha.

- ☐ Svatopluk Němeček
☐ Leoš Heger

Tomáš Julínek

(Pozn. red.: tady mě pan Cikrt převezl, naschvál jsem jeho oblíbeného ministra do výběru nedal, ale loajalitu prostě nezapře.)

Děkujeme za rozhovor.

Můj velký problém

Na konci letního semestru jsem už horečně očekával svoji první praxi v lékárně. Představoval jsem si, co všechno tam budu dělat, jak to tam bude vypadat, jestli se dá zfalšovat opiátová kniha a průběžně jsem pomocí Googlu hledal způsoby, jak otevřít jednotlivé typy trezorů.

Hlavou se mi honilo, kolik lidí přijde do lékárny s nesmírnou bolestí pro minimálně 20 balení Paralenu Plus, Modafenu nebo Nurofenu Stopgrip.

Jestli je dokážu rozpoznat již ve dveřích a co jim na jejich přání řekne paní doktorka za tárou. Vzpomněl jsem si na svého oblíbeného pomocníka pro dobu zkoušek - 9gag. Hned jsem věděl, že v googlu musím hledat obrázky pod heslem Meth not even once. Jako první mi vyskočil obrázek hobita, který byl až moc dlouho v područí Prstenu Moci. Měl jsem jasno. Když do lékárny přijde někdo, kdo evidentně bude trpět deficitem vitamínu D, kvůli tomu, že žije v Osamělé hoře, nesmí se mu vydat žádný přípravek obsahující pseudoefedrin.

Doufal jsem také, že lékárna, kam jsem směřoval, bude mít na skladě ergotamin, protože jsem se nemohl dočkat, až uvidím trezor v lednici. Nebo snad lednici v trezoru?

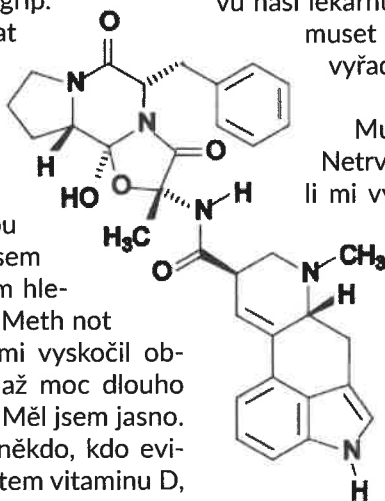
Poté se ale moje přemýšlení zastavilo na překážce, kterou jsem nebyl schopen překonat. Situace, kdy bych se měl dostat do kontaktu s pacientem a rozloučit se s ním. Normálně problémy s komunikací nemívám, s lidmi se běžně loučím slovy na shledanou, ale to přeci nejde v lékárně.

Stojí tam nemocný pacient, aby si vyzvedl své léky, po chvíli čekání a větách poučení se odebere k odchodu, já budu rovnat čaje do poličky, otočím se něj se slovy na shledanou (doufám, že budete znovu stejně nemocný a vyberete si znovu naši lékárnu). Bylo mi jasné, že budu muset toto rozloučení na týden vyřadit ze svého slovníku.

Musel jsem přemýšlet dál. Netrvalo to dlouho a na mysli mi vytanulo s Pánem Bohem.

To jsem ale hned zavrhl, představil jsem si, jak za dveřmi lékárny stoupají nahoru schody z obláčků a v pozadí hraje Stairway to Heaven od Led Zeppelin.

Začal jsem propadat depresi. Nevěděl jsem co dál, nic mě nenapadalo. Rozhodl jsem se, že v lékárně při styku s pacientem budu mlčet. Stejně je naše generace nevychovaná a nebudu přeci měnit zažité pořádky.

Co vás nezajímá

V každém časopise najdete něco, co vás nezajímá. Abyste se do takové situace nedostali, připravili jsme pro vás rubriku, kterou budete moci automaticky přeskočit a dále pokračovat v četbě. Kdyby vás to přeci jenom zajímalo, moc se omlouváme a dejte nám vědět.

Immanuel Kant:
Kritika soudnosti - O Umění:

„Umění se odlišuje od přírody jako tvoření od činnosti, a produkt nebo důsledek umění jakožto dílo od produktu přírody jakožto účinku. Přísně vzato bychom měli nazývat uměním jen vytváření ze svobody; tj. z libovůle, která vychází z rozumu. Neboť, ačkoliv produkt včel nazýváme uměleckým dílem, děje se to jen kvůli analogii s ním; jakmile si totiž uvědomíme, že svou práci nezakládají na žádné vlastní rozumové úvaze, řekneme hned, že je to produkt jejich přirozenosti a jako umění je to připisováno jen jejímu tvůrci. Když při prohlídce bažiny, jak se to tu a tam stane, narazíme na kus osekávaného dřeva, neřekneme, že je to produkt přírody, nýbrž umění; jeho vytvářející příčina si myslela nějaký účel, kterému tento kus dřeva vděčí za svou formu. Jinak vidíme umění snad také ve všem, co je uzpů-

sobeno tak, že představa toho muse-la v jeho příčině předcházet před jeho skutečností, aniž by však touto příčinou mohl být její účinek myšlen; nazveme-li však něco vůbec uměleckým dílem, abychom je odlišili od nějakého přírodního účinku, rozumíme tím vždy dílo člověka.“

Praktické

Všimli jsme si, že se pracovní postupy na různých předmětech liší. Pro lepší přehled přikládáme jejich výčet:

Biofyzika:

Navážíme přesně výchozí látku. Přece nebudeme podvádět.

Organická chemie:

Navážíme 200 % výchozí látky, potřebujeme odevzdat co nejvíc produktu!

Analytická chemie:

Navážíme +/- 5 % výchozí látky, kladné a záporné chyby se snad nějak vyruší.

Farmaceutická chemie:

Navážku dostaneme a 80 % produktu ukradneme.

Farmakognozie:

Navážíme +/- 50 % výchozí látky, je to přece gnoza...

(Převzato s laskavým svolením adminů Prodám drogy/koupím ledvinu.)

Kvíz

Po změně studijního plánu pro první ročník máme pocit, že v něm někteří pořád tápou. Abychom tomu udělali přítrž, připravili jsme zejména pro prváky kvíz, ve kterém si mohou vyzkoušet svoje znalosti ohledně výuky, a starší si mohou ověřit, jestli jsou kompetentní dávat mladším rady.

1. Bílý plášť je to, co prváci:

- a) Potřebují ke svému studiu.
- b) Vidí na ostatních lidech.
- c) Nutně potřebují až na botaniku.

2. Latina...:

- a) je nejdůležitější předmět.
- b) zabírá nejvíce času.
- c) je za 3 kredity.

3. Na matematice zjistili:

- a) Jak se derivuje.
- b) Jak se počítá.
- c) Že se s nimi nepočítá.

4. Na začátku zkouškového prváci zjistili:

- a) Spoustu zajímavých informací.
- b) Že se jim hodí všechna skripta, která si koupili.
- c) Kde je klávesa F5.

5. Do botanické laboratoře potřebujete:

- a) Plášť, přezuvky a protokol.
- b) Ořezanou tužku, pastelky a skripta z umělecké školy.
- c) Kocovinu.

6. Největším frajerem bude ten, kdo udělá:

- a) Botaniku a OCH II ve stejném týdnu.
- b) Botaniku, fyzikálu a OCH II ve stejném týdnu.
- c) Botaniku, fyzikálu a OCH II ve stejném semestru.

7. Zkouška z botaniky je:

- a) Pohoda
- b) Lahoda
- c) Jahoda

8. Nejzajímavějším předmětem zimního semestru je:

- a) Biofyzika
- b) Tělesná výchova
- c) Menza

Správné odpovědi společně s přiháškou do prvního ročníku zasílejte na studijní oddělení :)

Tisková oprava

Vážení čtenáři, v minulém díle jsme nesprávně uvedli, že student F. zavinil nehodu v laboratoři organické chemie, při které došlo k devastaci většiny zařízení, protože byl levák. Správně mělo být uvedeno „... protože byl Slovák.“ Všem levorukým se omlouváme.

Užitečné informace

Tisk SČSF (A2, 1. patro)

Po-Čt 15.00 - 21.00

Úřední hodiny SČSF

Prezident Čt 19.00 - 20.00

Viceprezident pro zahraničí Čt 20.00 - 21.00

Tajemník Po 19.00 - 20.00

Studijní oddělení

Po 7.30 - 10.00

Út 7.30 - 8.30 | 13.00 - 15.00

St 7.30 - 8.30 | 13.00 - 14.30

Čt 7.30 - 8.30 | 13.00 - 14.30

Pá zavřeno

Menza

Po-Čt 11.00 - 14.30

Pá 11.00 - 14.00

Ubytovací kancelář Na Kotli

Po-Pá 6.30 - 10.30 | 11.30 - 14.30

Výdejní centrum průkazů ISIC Na Kotli

Po-Čt 11.00 - 18.00

Studijní a vědecká knihovna HK

Po 9.00 - 19.00

Út 9.00 - 19.00

St 11.00 - 21.00

Čt 9.00 - 19.00

Pá 9.00 - 19.00

So 9.00 - 12.00

**Hodně úspěchů
při studiu**

**Spolek
českých studentů
farmacie**

www.scsf.cz

[/SpolekCeskyhStudentuFarmacie](https://www.facebook.com/SpolekCeskyhStudentuFarmacie)

**Farmaceutická fakulta
v Hradci Králové,
Univerzita Karlova v Praze**

www.faf.cuni.cz

[/UKFaF](https://www.facebook.com/UKFaF)